

ŠOLARIJA

Šolsko glasilo
učencev
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2016/17, št. 18

KAZALO

Ravnateljeva beseda	str. 3
Dogajalo se je	str. 4
Mladi ustvarjalci	str. 16
Veseli december	str. 42
Malo po angleško	str. 45

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Ilustracije:
Učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije: učitelji OŠ
Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
... **ker šola prija**
je prišlo zgolj po naključju.

Ravnateljeva beseda

Drage bralke in dragi bralci,

pred vami je prva številka šolskega glasila v tem šolskem letu. Verjamem, da ste do zdaj že veliko ustvarili in da se je zgodilo tudi marsikaj zanimivega. Nekateri ste to pripravljani deliti z nami in zaslužite si, da so vaši prispevki v šolskem glasilu. Kako dobro dene, kadar se nam ob brskanju po glasilih iz preteklih let prikradejo spomini, nežni nasmeh na ustih in zadovoljstvo, da smo bili del čudovite zgodbe.

Prepričan sem, da bo tudi to glasilo polno čudovitih zgodb, ki ste jih doživeli skupaj in so v vas pustile globoke sledi. Želim, da glasilo preberete takoj ob izdaji, ga delite s starši, prijatelji, sosedi in ga potem shranite tako, da ga boste lahko ponovno prebrali čez mnogo let. Verjemite, da bo branje tedaj veliko bolj sladko in polno lepih spominov. Na koncu zahvala še mentoricama Lilijani Pelc in Katji Apat Rožič, ki skupaj z vami učenci pripravljata šolsko glasilo in s tem ohranjata najlepše trenutke našega skupnega druženja na Osnovni šoli Šmartno pri Slovenj Gradcu.

Zdravko Jamnikar, ravnatelj

Dogajalo se je ...

Na planinskem izletu

Na planinski izlet smo odšli člani planinskega krožka tretjih, četrtih in petih razredov. Med potjo smo si ogledali star štor. Na tleh smo poiskali želodove kapice in s pomočjo njih piskali. Pot smo nadaljevali po gozdu, kjer smo srečali gozdarja, ki nam je povedal veliko zanimivosti. Nato smo prišli do drevesa, pri katerem je bila tablica, na kateri je bilo zapisano ime drevesa v slovenščini in latinščini. Ko smo prišli do Veniš, nas je sprejela prijazna gospa. Tam smo pomalicali, se malo igrali, nato pa odšli nazaj do šole, kjer so nas pričakali starši.

Lea Vidovič, 3. b

SPREJEM PRVOŠOLCEV

Z novim šolskim letom je na našo šolo prišlo 41 novih prvošolcev. Sprejeli smo jih s posebno prireditvijo, in sicer s sprejemom prvošolcev.

Na prireditvi smo slišali kar dve deklamaciji povezani s šolo, seveda pa ni manjkalo glasbe. Lahko smo prisluhnili flavtam, kitaram in violini ter ubranemu petju otroškega pevskega zbora. Tudi plesni nastop je bil odličen. Ja, videli smo polno zanimivih točk, in to z najrazličnejših področij. Pohvaliti moramo še naše voditelje, ki so prireditev odlično izpeljali. Ne smemo pa pozabiti, kako lepo so nam dijaki srednješolskega centra z Mute odigrali predstavo Pingvin Pit.

Čestitke vsem ponosnim staršem naših prvošolčkov. Upam, da bodo naši prvošolci uspešni in da se bodo dobro razumeli ter zabavali s svojimi vrstniki.

Julija Kotnik, 5. a

DELAVNICA BONTONČEK

Konec prejšnjega šolskega leta so naši učenci sodelovali na natečaju »**Različnost ni ovira za razvoj naših zmožnosti**«, ki ga je prvič razpisalo Društvo za teorijo in kulturo hendikepa iz Ljubljane.

32 slovenskih šol se je odzvalo na natečaj, 120 literarnih prispevkov je nastalo izpod peresa osnovnošolcev, tako je komisija imela težko delo. Ker smo sodelovali v natečaju, pa so se v društvu odločili, da nas obišejo in nam predstavijo delavnico Bontonček.

Člani društva so nas obiskali konec septembra. Četrtošolci in devetošolci so z zanimanjem poslušali življenjsko zgodbo pripovedovalke, ki jo je izkušnja priklenila na invalidski voziček. Drugi član društva pa je otrokom opisal svet v temi, ki je lahko prav tako svetel. Zgodbe so tako marsikateremu poslušalcu orosile oko. Učenci so iz prve roke spoznali, kako živijo ljudje, ki so slepi, ki so na invalidskem vozičku, s kakšnimi težavami se srečujejo, kaj jim je dosegljivo in kaj morda ne, katere pa so tiste stvari, ki jih osrečujejo. Zvedavo so naši učenci tudi pogumno postavljali vprašanja izvajalcem delavnice Bontonček in tako septembrski dan v šoli zaključili z novimi življenjskimi spoznanji. Potrebno je ceniti vsak naš korak in si med seboj tudi pomagati.

Tadeja Germadnik Modrej,
koordinatorica za delavnico Bontonček

Izlet do Eko kmetije Gmajnar

Bil je lep dan, ko smo se punce iz 8. a razreda v okviru izbirnega predmeta Rastline in človek odpravile do Eko kmetije Gmajnar. Želele smo si ogledati zelišča in se naučiti več o njihovih zdravilnih učinkih, doma pa naj bi s temi podatki izdelale tudi herbarij. Zunaj je sijalo sonce, izlet je zvenel prav prijetno, zato smo hitro vzele zvezke in pisala ter se odpravile do kmetije.

Ko smo prispele, nas je prijazno sprejela lastnica, ga. Marjana Plesivčnik. Kmetija mi je bila takoj všeč, saj se je zdela zelo udobna in prijazna, kot iz pravljice. Lastnica nam je povedala nekaj malega o sebi, potem pa smo si ogledale še njen vrt. Bilo je zelo zanimivo in kar nismo mogle verjeti, koliko "plevela" na našem vrtu je pravzaprav užitnega, celo zdravilnega. Povedala nam je veliko o zdravilnih učinkih in pravilni uporabi vseh zelišč. Vse podatke smo si zapisale v zvezke in shranile še kakšno vejico rastlin za naš herbarij.

Po dolgem ogledu nam je zaradi močnega sonca postalo zelo vroče, a imele smo srečo. Lahko smo se spočile v senci, gospa Marjana pa nam je postregla z doma pečenim pirinim kruhom in različnimi namazi, ki jih je prav tako naredila sama. Bili so narejeni iz zelišč, ki smo si jih pravkar ogledale, kar se je zdelo skoraj neverjetno. Vse skupaj je bilo odlično in lahko si predstavljate, da jih je prav hitro zmanjkalo. V senci nam je bilo prijetno in hladno, a žal smo morale kmalu oditi. Zahvalile smo se lastnici in se poslovile.

Obisk je bil zelo zanimiv in poučen, a hkrati zelo zabaven. Življenje z naravo me je vedno zanimalo, zato je bil ta obisk ravno pravšnji zame. Naučila sem se veliko novega in vso izkušnjo bi z veseljem ponovila.

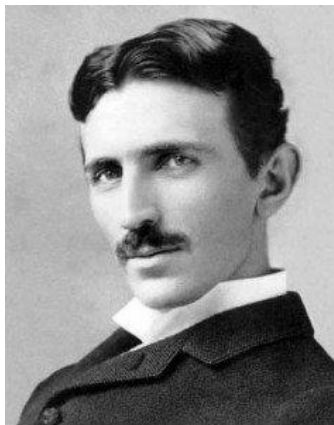
Vita Pešić, 8. a

Razstava Nikole Tesle

Nekateri učenci 9. razreda smo v torek, 27. 9. 2016, obiskali razstavo Nikole Tesle. Razstavo *Nikola Tesla – človek prihodnosti* smo si lahko ogledali v Galeriji Cankarjevega doma, saj smo v preteklem letu obeležili 160. obletnico rojstva izumitelja in misleca. Razstava je poleg dela in življenja Tesle predstavila tudi zgodovino nekaterih ključnih znanstvenih in tehnoloških zamisli, vprašanja ustvarjalnosti in inovacije ter zlasti razmerja med tehnologijo, kulturo in izobraževanjem v sodobni družbi.

Sama razstava nas je vodila skozi življenje in delo Nikole Tesle, obsegala pa je kombinacijo različnih maket in delujočih modelov Teslovih izumov, filmskih in zvočnih zapisov ter večpredstavnih informacijskih panojev. Predstavljene so bile makete hidroelektrarne na Niagari, laboratorija na Long Islandu in v Coloradu Springsu ter letalo za navpično vzletanje. Videli smo tudi delujoči model indukcijskega elektromotorja, vrteče magnetno polje in Teslovo črpalko ter turbino.

Nikola je bil sin Ličana Milutina Tesle in Georgine - Đuke Mandić iz znane liške družine v nekdanji Vojni krajini. Rodil se je 10. julija 1856 v Smiljanu na Hrvaškem.

Bil je genialen znanstvenik, inženir in izumitelj, ki je odkrival naravna načela in zakone. Deležen je bil evropske izobrazbe, večino časa pa je ustvarjal v ZDA, kjer je uresničil številne od svojih izumov. Delal je na več kot 300 izumih.

Leta 1900 je napisal in tudi objavil študijo Problem naraščajoče človeške energije, v kateri je opredelil nekatere težave, s katerimi se bo človeštvo spoprijemalo v bližnji prihodnosti, in predlagal določene rešitve.

V muzeju si nismo ogledali vseh izumov, so nam pa s pomočjo delujočega modela predstavili, na kakšne načine je Tesla menil, da se da svetlobo izkoristiti in razdeliti. Teslin izum, imenovan tuljava, je bil eden najnaprednejših izumov tistega časa.

Izumil je še mnogo več, na primer radio, daljinec, elektromotor, izmenični tok in rentgenske žarke.

V svojem življenju je za svoje izume požel veliko slavo. 7. januarja 1943, v starosti 86 let, pa je umrl od srčne kapi sam in pozabljen v hotelu v New Yorku.

Sabina Čegovnik, 9. a

Muzej iluzij v Ljubljani

Iste dne smo v Ljubljani obiskali še Muzej iluzij. Tam smo videli mnogo optičnih iluzij. Optične iluzije ali optične prevare so slike, ki jih naši možgani doživljajo drugače kot izgledajo. Uporabljajo jih npr. v nevrobiologiji za preučevanje delovanja možganov. V muzeju smo videli foto-iluzije, anti-gravity sobo, neskončno disko sobo, votel obraz Alberta Einsteina, ames sobo, iskreno ogledalo, kalejdoskop ter vortex predor.

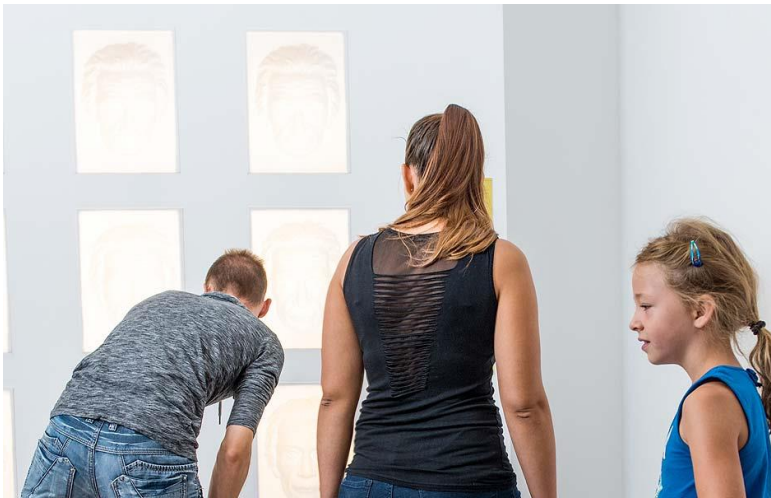

Foto-iluzije so slike, ki nam dajo občutek lebdenja, pomanjšanja ali povečanja velikosti.

Anti-gravity soba je soba, v kateri nas naši možgani ponovno prevarajo. Tukaj ne moremo ugotoviti ali stojimo na ravni ali poševni podlagi. Tukaj se žoge kotalijo navzgor, medtem ko bo voda tekla navzdol, kar še bolj zmede naše možgane in mislili bomo, da nas naše oči varajo.

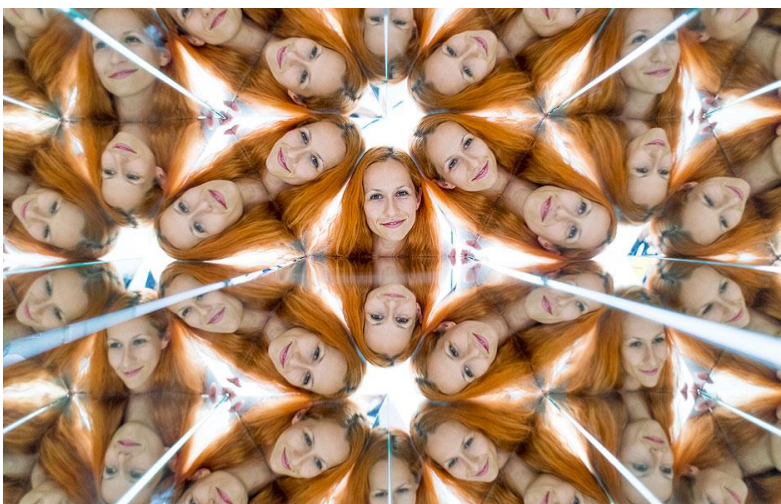

Neskončna disko soba je soba polna ogledal. Zdi se nam, da vidimo v neskončnost zaradi vseh ogledal, ki se nahajajo na vsaki steni in jo popolnoma prekrijejo. Glasba in luči pa še samo dodajo popestritev iluzijam.

Še ena izmed iluzij v muzeju, zaradi katere dobimo nelagoden občutek, je votel obraz Alberta Einsteina. Po celotni steni sobe so votli obrazi Einsteina, katerega oči nam sledijo, ko se premikamo po sobi.

V ames sobi doživimo manjšanje in večanje oseb. Soba je na videz čisto normalna. Deluje pa takole: eden se postavi v en kot sobe, drugi pa v drugi kot. Soba je mojstrsko oblikovana v iluzijo, zato bomo videli, da je ena oseba veliko manjša od druge, kot »palček in velikan«.

V muzeju smo videli tudi kalejdoskop. Morda imate tudi sami doma kalejdoskop, priljubljeno igračo, ki nas popelje v svet izjemnih vzorcev. Toda namesto pisanih kroglic vidimo svoj obraz.

V iskrenem ogledalu vidimo pol sebe in polovico druge osebe.

Vortex predor pa je bil definitivno ena izmed najbolj zanimivih iluzij v muzeju. V njem smo se res zabavali. Vstopimo v galaktično obarvan predor, v katerem se nam zdi, da izgublamo tla pod nogami, čeprav stojimo na trdnem železnem mostu, okoli nas pa se vrti le valj različnih čudovitih barv.

Vir: spletna stran Muzeja iluzij

Nina Pačnik in Nina Kresnik, 9. a

OB EVROPSKEM DNEVU JEZIKOV

Ker brez jezika enostavno ne gre, smo se odločili, da dan jezikov obeležimo na različne načine. V tednu pred 26. septembrom so višješolci brali angleške in nemške pravljice mlajšim, kar se je ponovno izkazalo kot odlična izkušnja tako za poslušalce kot bralce. Niso pa samo brali, ampak so izvajali tudi različne aktivnosti. Na koncu so izpod ročic mlajših nastajale risbice, ki so bile razstavljene po vsej šoli in na ogled vsem. Tudi vso dogajanje je bilo ujeta in arhivirano, saj smo imeli profesionalna fotografa, Patrika in Gregorja, ki sta lovila utrinke med bralnimi uricami. Kaj vse pa sploh pomeni brati? Odkrivati, misliti, sanjati, rasti, čutiti, ljubiti, jokati, pobegniti ... Pobegniti v svoj svet in odkrivati nove stvari.

Ker smo v preteklem letu obeležili 400-letnico Shakespeareove smrti, smo se odločili, da je rdečo nit tistega dne v rokah držal prav on. Svetovno znan pisec dramskih besedil je navdušil tudi letošnjo generacijo devetošolcev, saj so ob tej priložnosti zaigrali prizor iz komedije Sen kresne noči, in sicer v angleščini. To jim je zelo dobro uspelo, ob tem pa so se nadvse zabavali.

Katja A. Rožič

*You can find magic wherever you look.
Sit back and relax,
all you need is a book.*

Reading is dreaming with open eyes.

*Why reach for the stars,
when you can reach for a book
and have the stars, the sun and the moon.*

*The more that you read,
the more things you will know.
The more that you learn,
the more places you'll go.*

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Na OŠ Šmartno smo se tudi letos priključili vseslovenskemu projektu Tradicionalni slovenski zajtrk, ki je na vseh šolah po Sloveniji potekal tretji petek v novembru. Za zajtrk, ki vključuje kruh, maslo, med, mleko in jabolko, smo poiskali lokalne dobavitelje. V ta namen smo pripravili posebno radijsko oddajo, zajtrku namenili celo šolsko uro, učitelji pa so poudarili pomen zajtrka in pomen lokalno pridelane hrane.

Tradicionalni slovenski zajtrk je dopolnilo še tradicionalno slovensko kosilo, ki so ga pripravili učenci krožka Kuhamo-pečemo v istem tednu, in sicer v treh skupinah. V dejavnost je namreč vključenih okoli 50 učencev in v samo eni skupini izvedba seveda ni bila možna. Pripravili smo »Dobro repno župo« in »Japke v šlafroku«.

V avli smo uredili razstavo s pogrinjkom tradicionalnega slovenskega zajtrka in kosila ter serijo plakatov.

Irma Hartman Javornik

Tabor za nadarjene – CŠOD Peca

Vikend v začetku novembra smo nekateri učenci z učiteljicama Majdo Borovnik in Katjo A. Rožič preživeli nekoliko drugače. Odpravili smo se na tabor, in sicer v deželo kralja Matjaža in Tine Maze. Natančneje v CŠOD Peca, kjer smo preživeli dva dni.

Najprej smo se odpeljali do točke Topla, geoparka, kjer smo izvedeli marsikaj o nastanku kamnin in fosilov.

V domu so se odvijale različne delavnice. Ugotavljali smo prisotnost apnenca v kamnini, izdelovali smo fosile, obeske iz plastike. Preizkusili smo se tudi v kuhanju, saj smo sami pripravili tradicionalno koroško jed (od začetka do konca), »kvočeve nudlne«.

V prostem času smo igrali karte, namizni tenis, brali knjige in obiskali celo pustolovski park. Takrat smo najbolj uživali.

Mili in Manca, 8. a

Recept za »kvočeve nudlne«

Testo:

50 dag pšenične moke
1 jajce
1 žlica masti ali olja
ščepec soli
mlačna voda

Nadev:

25 dag kvoc (suhih hrušk)
1 jajce
kocke suhega belega kruha
ali drobtine
sladkor po okusu

Iz naštetih sestavin zamesi testo in pusti nekaj časa počivati.

Kvoce skuhaj. Zmelji jih v mešalniku skupaj s sladkorjem in jajcem. Na koncu primešaj kocke kruha oz. drobtine, da bo masa ravno prav gosta (nadev mora biti tako gost, da obdrži obliko).

Testo razvaljaj in nareži na pravokotnike. Na vsakega položi žlico nadeva in ga stisni v žepek.

Pripravljene nudlne kuhaj v krogu 15 minut. Postrezi v juhi ali s toplimi grumpi ali s prepraženimi drobtinami, ki si jim dodal malo cimeta in sladkorja.

Dober tek! 😊

Mladi ustvarjalci

Moj prosti čas

V prostem času zelo rad počnem različne stvari. Rad igram računalniške igrice ob slabem vremenu. Zelo rad se vozim s krosovcem. Osvojil sem že dve bronasti medalji. Letos sem na prvi dirki osvojil medaljo za sedmo mesto. S kolesom se vozim po skate parku.

Teo Krajnc, 2. a

Moj prosti čas

Ko pridem domov, se najem in preoblečem. Potem se z bratom igrava različne igre. Najraje se igrava skrivalnice.

Alen Kolar, 2. a

Sladkorno drevo

Nekoč je rastle sladkorno drevo. Našel ga je fantek z imenom Benjamin. Benjamin je videl, da na njem rastejo bomboni. Videl je, da je v deblu luknja. Šel je pogledat, kaj je v njej. Zagledal je polno čokoladic. Nabral je vse sladkarije in se ponoči sladkal.

Ana Kaker, 2. a

Čokoladna dežela

Nekoč je bila dežela, ki se je imenovala Čokoladna dežela. Gore so bile iz čokoladnega sladoleda, voda je bila iz kakava in ljudje iz čokoladnih palčk. Karkoli je bilo v Čokoladni deželi, je bilo čokoladno. Potem je začelo sijati sonce in čokoladni ljudje so se začeli topiti. A imeli so srečo, da so bili iz čokolade, ker so se potem strdili nazaj.

Blažka Finc, 2. a

Reka iz marmelade

Jure in Tina gresta v mesto. Tam vidita reko iz marmelade. Zelo se začudita. Ribe plavajo v reki in se sladkajo z marmelado.

Vanesa Otič, 2. a

Novoletne počitnice

Z mamico sva pekli piškote. Babici sem pomagala okrasiti jelko. S prijatelji smo hodili na sprehod in se igrali družabne igrice. Na božični dan sem pod jelko našla svoje darilo.

Eva Lauko, 2. a

Nogomet

Igrali smo ga na asfaltu. Žoga je ušla z igrišča. Moj bratranec je tekkel za njo in padel v blato. Na koncu je bilo pet proti tri.

Nejc Lauko, 2. a

Padel sem v sneg

Zjutraj sem pogledal skozi okno. Videl sem sneg. Stekel sem v kuhinjo po pico. Ko sem šel ven, se mi je ugreznilo v sneg. Potem pa mi je še pica zmrznila.

Maj Rošer, 2. a

Preveč snega

Pozimi je bilo preveč snega. Bil je šolski dan. Učiteljica je poklicala k nam domov. Povedala je, da pouk odpade. Ostal sem doma in pomagal kidati.

Vito Aber, 2. a

Moj prosti čas

Rad igram nogomet. V šoli ga igramo v prostem času. Včasih sem golman. Zelo rad hodim tudi na judo. V nedeljo smo imeli tekmovanje v judu.

Tevž Bricman, 2. a

Zvezdica zaspanka

Včeraj sem šel pozno spat. Zjutraj sem se zbudil zaspan. Hotel sem še spati. V šoli sem bil še vedno zaspan. Ko sem prišel iz šole, sem šel počivat.

Miha Rotovnik, 2. a

Moj prosti čas

Hodim na atletiko, plezanje in tenis. Rada berem knjige o mišku Tipu. Mamici in atiju pomagam nositi stvari v uto. Rada rišem v pisarni. Z Julijo gledava Larino zvezdico. Z Najo se igrava s punčkami.

Anika Ocepek, 2. a

Moja žival

Želela sem si žival. Z mamico sva odšli v trgovino z živalmi. Zaželela sem si želvo. Mami mi jo je kupila. Dala sem ji ime Lili. Potem sem šla spat.

Vanesa Berložnik, 2. a

Sprehod

Prišla sem iz šole. Ko sem naredila domačo nalogo, sem peljala kužka na sprehod. Sprehajala sva se po travniku. Mimo je prišla sosedova mačka. Moj kuža se je z veseljem zapodil za njo. Jaz pa sem presenečena obstala. Muca mu je pobegnila v drevo.

Neja Sinreih, 2. a

Pozabila sem ravnilo

Ko sem se zjutraj zbudila, sem šla v šolo. Učiteljica je rekla, da moramo dati na klop karo zvezek. Rekla je, naj z ravnilom narišemo mesto. Vzela sem karo zvezek in peresnico. Iskala sem ravnilo, a ga nisem našla. Posodila mi ga je Hana.

Miša Žvikart, 2. a

Moj prosti čas

Na baletu zelo rada plešem. Vaje imam vsak četrtek in vsak torek. V skupini nas je šestnajst. Mojemu učitelju je ime Gabrijel.

Hana Kogelnik, 2. a

NAJDENČKI

Našel sem psička. Peljal sem ga domov. Mami sem razložil, kje sem ga našel. Mamici se je psiček zasmilil in mu je dala mleko. *(Jaka Gošnjak, 2. B)*

V gozdu sem srečala psa. Bil je črn in zelo velik. Imel je poškodovano tačko. Ata je poklical veterinarja. *(Katarina Pušnik, 2. B)*

Vračala sem se iz šole. Srečala sem psa. Dala sem mu ime Murči. Vsak dan se igrava. Jaz mu vržem žogo, on pa jo prinese. Ko je noč, laja. *(Naja Kac, 2. B)*

Na poti iz šole sem videla psa. Psa sem peljala domov. Zanj sem skrbela. *(Lina Vunderl, 2. B)*

Vračal sem se iz šole. Srečal sem psa. Ker ni imel ovratnice, sem mu dal ime Dragon. Obdržal sem ga. Dal sem mu brikete in vodo. *(Matija Kac, 2. B)*

Našla sem psičko. Ima črno in rjavo dlako. Ime ji je Pina. Je brikete in pije vodo. Pasma je jorkširski terier in zelo rada grize. Rada se tudi igra. Ima ostre kremplje in majhne tačke. Zelo hitro teče. *(Manca Rošar, 2. B)*

Srečala sem psa. Psu sem dala ime Roni. Odpeljala sem ga domov. Psa smo okopali in ga nahranili. Ker ni bil od nikogar, smo ga obdržali. *(Lia Mlinšek, 2. B)*

Nekega dne sem šla iz šole. Po poti sem srečala psa. Z mano je šel domov. Ker je bila psička in bele barve, sem ji dala ime Snežinka. Živela je srečno do konca svojih dni. *(Sara Pečolar, 2. B)*

Nekoč je bil en pes. Ta pes ni imel lastnika. Psičku je bilo ime Fifi. Bil je prijazen pes. Našel sem ga. Mislim sem, da se je izgubil. Ni imel čipa, zato sem ga lahko imel. Od takrat je moj. *(Žan Kotnik, 2. B)*

Nekega dne smo šli na sprehod v gozd. Sredi gozda smo našli prestrašenega mladega psa. Odnegli smo ga domov in ga nahranili. *(Hana Krevh, 2. B)*

Na poti iz šole sem videl kužka, ki ni imel doma. Kužek ni imel ovratnice. Nesli smo ga k zdravniku. Ko smo prišli domov, smo mu dali hrano. *(Ožbej Sovinc, 2. B)*

ZAKAJ STA VEVERICA PEKARICA IN LISICA SPRTI?

Nekega dne ...

... je lisica ukradla kolač. Veverica je bila zelo jezna in nikoli več se nista igrali. *(Gal Ošlovnik, 2. b)*

... je veverica spekla kolač. Odšla je na sprehod. Lisica pa jo je videla. Previdno je splezala v njeno hišico in ukradla kolač. Ko je veverica prišla domov, ni bilo kolača. *(Lia Mlinšek, 2. b)*

... sta se veverica in lisica igrali. Lisica je hotela pojesti veverico, ampak veverica ji je pobegnila. Naslednji dan je prišla lisica. Veverica ji je metala lešnike. *(Hana Krevh, 2. b)*

... je veverica naredila torto, a lisica jo je ukradla. *(Matija Kac, 2. b)*

... je veverica šla na obisk. Lisica ji je pojedla mafin. Od takrat sta skregani. Veverica je spekla enajst novih kolačkov. *(Naja Kac, 2. b)*

... sta se igrali na igrišču. Lisica je veverici vzela lopatko, zato sta se skregali. *(Katarina Pušnik, 2. b)*

... je veverica šla na obisk. Lisica ji je vzela čokolado. Potem sta se kregali cel dan in večer. Ko je bila polnoč, sta se nehali kregati. *(Manca Rošar, 2. b)*

... je lisica obljubila veverici tisoč lešnikov. Naslednji dan jih je dobila le deset. *(Ožbej Sovinc, 2. b)*

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času se igram z bratcem. Igrava se z lego kockami. Zelo rada poslušam glasbo in igram kitaro ter flavto. Rada se igram z muckom Tomom in psičkom Đonijem. Velikokrat gremo na sprehod. Na sprehodu se veliko pogovarjamo o tem, kar vidimo. Gremo na travnik, kjer delam kolesa, stoje in mostove. Večkrat gremo na bazen, kjer plavamo in se tunkamo. *(Lana Krajnc, 2. B)*

V prostem času igram strelske igre in kdaj pogledam posnetke. Rad plavam in se spuščam po toboganih. Rad se vozim s štirikolesnikom. *(Matija Kac, 2. B)*

Ko pridem iz šole, pograbilim listje. Nato si umijem roke. V prostem času si pospravim sobo. Rada rolam. Imam modre rolerje in roza čelado. *(Lina Vunderl, 2. B)*

V prostem času grem v knjižnico. Pozimi rada smučam. Rada se igram, da sem učiteljica. *(Katarina Pušnik, 2. B)*

Prosti čas izkoristim za igranje s sestricama Lili in Kajo. Babici pomagam pri kuhanju in pečenju. Rada gledam risanke. Moja najljubša je Ledena doba. *(Sara Pečolar, 2. B)*

V prostem času najraje berem, rišem, se igram in plezam. Mojemu psu mečem žogico. Z dedkom sestavlja grad iz lončkov. Z očkom in mamo se igramo družabne igre. Z babico pečeva piškote. *(Lia Mlinšek, 2. B)*

V prostem času rada pletem. Kadar je lepo vreme, grem ven. Kadar mi je dolgčas, berem. Ko mi mama dovoli, igram igrice. Kadar Nik reče, če se greva igrat, rečem: »Ja.« *(Naja Kac, 2. B)*

Kaj si tretješolci želijo v prihodnosti?

Živim v Sloveniji, kjer je zelo lepo. Všeč mi je, da smo v naši državi brez vojne, saj nam zaradi tega ni treba iti drugam. Zelo sem srečen, ker imam prijazno družino. Ni pa mi všeč, da prodajajo droge, saj zato umre veliko ljudi. V prihodnosti si želim, da bi nehali prodajati droge. Želim si, da bi manj onesnaževali okolje in da bi izumili telefone, katerim se baterija ne bi izpraznila. Lepo bi bilo, da bi lahko potoval v preteklost in prihodnost. *(Tjaš Bricman, 3. a)*

Želim si lepe ocene. Otrokom v Afriki želim dovolj hrane. Želim si tudi, da bi postal župan in da bi vse pripeljal v Evropo. *(Taj Merzdovnik, 3. a)*

V prihodnosti si želim, da bi bilo na svetu dovolj vode. Želim si, da bi imel dovolj denarja in večjo kmetijo. Rad bi imel rjavo brado in blond lase. Preselil se bom v Argentino, da bom lahko vadil nogomet z Messijem. Želim si, da bi živeli 1000 let. *(Andrej Pleunik, 3. a)*

Želim si, da bi nekdo izumil čevlje, ki se bodo sami zavezali. V prihodnosti si želim komunicirati z živalmi. *(Marcel Lazarevič, 3. a)*

V prihodnosti si želim, da ljudje ne bi onesnaževali okolja, da bi bilo čim manj boleznin in da bi se končala vojna po vsem svetu. Imela bi tudi peresnico, ki bi se sama zapirala, svinčnike, ki bi se sami šilili, in metlo, ki bi sama pometala. *(Eva Tušnik, 3. a)*

Želim si, da ne bi bilo bacilov. *(Mark Cafuta, 3. a)*

Želim si, da bi izumili avte, ki bi leteli, in da bi ljudje nehali onesnaževati naravo. *(Žan Jeseničnik, 3.a)*

Želim si veliko denarja in da bi se lahko spremenil v nevidnega. *(Jan Založnik, 3. a)*

Želim si, da bi v prihodnosti obstajali nalivniki, ki bi sami pisali domače naloge. Verjetno bi moral obstajati tudi magnetni papir, ki bi najprej poskeniral navodilo naloge, potem pa bi jo nalivnik sam napisal namesto tebe. Bilo bi res kul! *(Ažbe Turičnik, 3. a)*

Želim si igrače, ki se ne bi nikoli uničile, in da bi bila moja družina zdrava. *(Lan Plevnik, 3. a)*

Želim si, da bi imel telefon in da bi vse znal. *(Primož Ribnikar, 3. a)*

Ko bom velik, si želim osebno ladjo in svoj otok. *(Jaka Pogorevc, 3. a)*

Želim si lepo družino. Upam tudi, da bom slavni judoist ali nogometaš. *(Žan Polovšak, 3. a)*

Želim si, da bi bil dober nogometaš in da bi spoznal Lionela Messija. Želim si tudi, da ne bi bilo toliko bolezní. *(Jernej Mežnarc, 3. a)*

Želim si, da bi bili vsi bogati, da ne bi bilo vojn, nesreč, bolezní. Želim si, da ne bi več prodajali cigaret. *(Neja Žganec, 3. a)*

Želim si kuhalnice, ki bi same kuhale, in oblačila, ki bi se sama zložila in pospravila v omaro. *(Eva Kaker, 3. a)*

Želim si, da bi bila bogata, da bi imela veliko oblačil in da ne bi bilo vojn. *(Ema Kuhelnik, 3. a)*

Želim si, da bi se obleke same pospravljale in da bi konji lahko leteli. *(Sara Čas, 3. a)*

Želim si, da bi obstajal tak glavnik, ki bi te sam počesal. *(Anja Pungartnik, 3. a)*

V prihodnosti si želim, da bi bil uspešen pri judu. Želim si, da bi bili v moji družini vsi zdravi, na svetu pa čim manj vojn in nesreč. *(Amar Ribo, 3. b)*

Želim si, da bi se v družini lepo imela, da bi lahko sestri Janji pokazala ves svet in ji pomagala pri domači nalogi. Rada bi zmagala tudi na prvenstvu tenisa. *(Klara Stopernik, 3. b)*

Želim si, da bi delala s prijateljico Klaro in da bi imela kliniko za vse živali. Z družino si želim veliko potovati in raziskovati. Želim si, da bi dobro jahala in zmagala na tekmovanju. *(Neža Vidovič, 3. b)*

V prihodnosti si želim postati prodajalec in ostati zdrav. *(Tadej Strnad, 3. b)*

V prihodnosti si želim iti v Madrid in videti Christiana Ronalda. Želim si tudi, da bi imel psa. *(Maj Gams, 3. b)*

Želim si, da svet ne bi bil tako umazan in da bi bili ljudje na svetu dobri. V prihodnosti si želim imeti kužka. Rada bi delala v zavetišču za male živali. Prav tako pa bi rada postala še uspešna jahalka. *(Alja Vranjek, 3. b)*

Moji družini želim veliko zdravja in veselja. Rad bi dobil podpis od odličnega odbojkarja. *(Jaka Priteržnik, 3. b)*

Želim si, da bi izumili napravo za pomladitev in da bi naša družina imela zelo veliko večnadstropno hišo. Želim si, da bi naredili tak avto, da bi v njem bile postelje. *(Gašper Rader, 3. b)*

V prihodnosti si želim, da bi bila slavna zvezda. Imela bi denar in bi pomagala družinam, ki potrebujejo pomoč. Svet bi spremenila tako, da bi bilo čim manj revnih ljudi, lepih stvari pa bi bilo veliko. Želim si, da nikoli ne bi zmanjkalo hrane ali vode. *(Julija Gradišnik, 3. b)*

V prihodnosti si želim, da bi dobil tablico, da bi imel veliko denarja in da bi namesto snega padal sladoled. Želim si, da bi bil slaven in da bi postal čarovnik. Imel bi veliko rastlin. *(Svit Serušnik, 3. b)*

V prihodnosti si želim imeti telefon in motor. *(Luka Zajc, 3. b)*

V prihodnosti si želim, da bi zlobni ljudje postali boljši. Da bi begunci imeli dovolj hrane, vode in oblačil. Želim si, da bi ljudje v Sloveniji imeli dovolj denarja. Jaz bi rad postal slaven in želim si imeti zlato žogo. *(Anže Lešnik, 3. b)*

V prihodnosti si želim z družino odpotovati na Novo Zelandijo in Portugalsko. Želim si veliko prijaznih ljudi in prijateljev. *(Maj Kac, 3. b)*

Ime mi je Jakob in hodim v 3. b razred. V prihodnosti si želim skupaj z bratom prevzeti kmetijo. Rad bi, da bi vsi živeli v čistem okolju in da bi pozimi zapadlo več snega. Rad bi tudi obiskal New York.

(Jakob Vranjek, 3. b)

V prihodnosti si želim, da bi vsi živeli v miru, da na svetu ne bi bilo vojn in prepira. Želim si, da bi ostal zdrav, da bi imel kmetijo, psa, avto in motor. *(Tjaš Lipovšek, 3. b)*

Želim, da bi okolje vedno bilo tako lepo. Želim si imeti tattoo, ki bo za vedno ostal na moji koži.

(Naja Kovač, 3. b)

Rad bi, da bi bilo na svetu veliko prijaznih ljudi in da bi živeli v čistem okolju. Želim si srečati nogometaša Neymarja. Želim si, da bi ostal zdrav, da bi postal dober matematik, da bi lahko igral na bobne in da bi imel veliko zlata. *(Matija Čegovnik, 3. b)*

Želim si, da bi bil na svetu mir, da bi vsi imeli dovolj hrane, vode in oblačil in da bi bili prijazni drug z drugim in do okolja. Želim si spoznati slavne glasbenike in Ronalda. Rada bi si ogledala tudi tekmo Real Madrida. *(Lea Vidovič, 3. b)*

Želim si, da bi bili vsi zdravi. Nekega dne pa bi rad šel na Triglav. *(Miha Kac, 3. b)*

Želim si, da bi bil dober pri računanju in da bi imel lepe ocene v šoli. *(Timon Nuraj, 3. b)*

Čarovnica in orgle (L-zgodba)

Nekoč je živela čarovnica, ki je na podstrešju svoje hiše imela orgle. Najprej ni vedela, kaj naj z njimi počne, potem pa se je odločila in se vpisala v glasbeno šolo. S svojo metlo je odletela do glasbene šole in se tam začela učiti igranja orgel. Še doma je vadila, da je v glasbeni šoli dobila plus točke. Nekega dne pa je imela nastop v avli šole Gnila mandarina in bila je zelo na trnih. Oblečena v temnomodro obleko s črnim ogrinjalom se je prestopala, skakala in hodila sem ter tja. Zagledala je škatlo, na kateri je bila krogla. Vzela jo je v roke in jo začela stiskati, premetavati in metati dokler ni bila na vrsti. Preden je šla na oder, ji je ravnatelj z vzdeikom Prekla, zaželel veliko sreče. Čarovnica je zelo resno odkorakala na oder. Igrala je in igrala in na koncu dobila najbolj bučen aplavz. Ko se je vrnila nazaj domov, je pred hišo prižgala baklo in spet začela z vajo igranja na orgle.

Manca Praprotnik, 4. b

Najboljša prijateljca (Lj-zgodba)

Marko in Neja sta bila soseda, sošolca in najboljša prijateljca. Živela sta v ulici, kjer je bila daleč naokrog najlepša razsvetljava. Ker se je Marko skoraj vedno zaspal, mu je Neja obljubila, da bo vsako jutro pred poukom prišla pred njegovo hišo cingljati. V šoli jim je učitelj rekel, da lahko izbirajo, kaj bodo pisali za domačo nalogo. Izbirali so lahko med opisom mravlje in zemeljskega plina. Ker je bil Marko brez naloge, mu jo je na skrivaj napisala Neja. V zahvalo ji je dal poljub na lica.

Naj Rejavec, 4. b

Prijatelji na begu (L-zgodba)

Nekoč sta živeli dve cokli, ki sta hoteli iti po svetu. Nekega dne je njun lastnik pozabil zapreti vrata in cokli sta zbežali. Pred hišo je bila metla, ki je tudi hotela oditi od doma. Odločile so se, da bodo odšle skupaj. Na poti so srečale še bilko in nato še škatlo in kroglo, ki so se jim pridružile. Prišle so v cerkev in tam so slišale zvok orgel. Cokli, bilka, metla, škatla in krogla so se tako prestrašile, da so hitro smuknile iz cerkve. Odšle so v šolo. Po spolzkih hodnikih so se drsale. Krogla se je zaletela v steno in nanjo je padel šolski zvonec. Ugotovile so, da to ni pravi kraj za njih. Šle so v grad, kjer so po stenah visele bakle. Ena je skoraj padla na škatlo. Začelo je goreti, saj so bila tla lesena. Hitro so zbežale iz grada. Priznale so si, da je doma najlepše. »Ljubo doma, kdor ga ima,« so rekle v en glas in šle domov. Srečno so živele do konca svojih dni in še vedno živijo, če jih niso ljudje nesli na odpad.

Yuri Jeromel, 4. b

Glasbeno tekmovanje (L-zgodba)

Nekega dne sem na glavnih vratih na vhodu šole videl plakat, na katerem je pisalo »šolsko tekmovanje«. Prebral sem in videl, da je to tekmovanje z glasbili. V avli šole sem videl škatlo za prijave. Odvrigel sem svoj listek v škatlo in šel. Želel sem igrati orgle. Ko sem odšel domov, sem na travni bilki videl sedeti metulja. Hotel sem ga ujeti in pri tem me je travna bilka urezala. Mislil sem povedati učiteljici, da ne bom nastopal. Nenadoma pa se pojavil duh in me ustavil. Na srečo je bil to prijazen duh. Rekel mi je, da moram vztrajati pri igranju orgel. Vadil sem in vadil in postal pravi profesionalc. Ko je bilo tekmovanje, so bile na stenah obešene bakle. Moj prijatelj je stal v kotu z metlo. Na nogah je imel cokle in v rokah okrogel hranilnik za prostovoljne prispevke. Na tekmovanju sem zmagal in dobil super nagrado – en teden brez šole in brezplačen vstop v Gardaland. Pa pa, šola.

Tigo Jeromel, 4. b

Šestošolci so ob prebiranju zanimive pesmi Mrož, slovenske pesnice Ksenije Šoster Olmer, našli pesniški navdih.

LAMA V KRANJSKI GORI

Nekega dne je med zoro
lama prišla v Kranjsko Goro.

V hotelu še ugasnila luči
ter hitro skočila na smuči.

Po smučišču je drvela dan in noč,
nato pa na pomoč.

Uboga lama je izgubila nadzor
in se peljala na maraton.

Tam so bili tekači,
mislila si je, kam se zdaj naj stlači.

Kar naenkrat se je prižgal plamenček,
rešil jo je kamenček.

Kamenček je ustavil njene smuči,
lama še tako srečna bila ni.

Hana Šaloven, 6. a

KOZA NA TRIGLAVU

Ena koza samcata

na Triglav je odšla.

Hodi, hodi po gorah,

se spočije in napije.

Hodi gor, sem ter tja,

a zdaj na cilj je prišla.

Zameketa in caplja,

tukaj ona bo doma!

Alja Kotnik, 6. a

ZEBRA NA ZIMSKIH POČITNICAH

Poletje je minilo, zima
je prišla, naša zebra
Zarja smučat bi se šla.

A v Afriki ni dovolj mrzlo,
v Kranjski Gori je dosti
bolj mrzlo. Aha, to pa bi že šlo.

Naša zebra že hiti,
smučat se ji mudi.
Toplo se obleče,
šal nadene si
in že v Kranjsko Goro z vso močjo hiti.

Ko pa pride na vrh gore,
zazre se po dolini.
Joj, kako lepo je to
in že hiti po strmini.

Ko pride do konca,
brž v gostilno odhiti. Naroči si
vroč čaj in kosilo obilno.
In ko se lepo naje, smučat
se zopet gre. In ko smučišče
se zapre, Zarja jo domov ucvre.

Vsem prijateljem pove,
kako je v Kranjski Gori
in drugo leto se smučat
gre že ob jutranji zori.

KAMELA V KRANJSKI GORI

Prišla je en dan,
na zimski dan, ki je zaspan,
kamela na plan
z avtobusom Peter Pan.

S štirimi kovčki na vsaki nogi,
gledali so jo kot nori.
V zimski koči se je naselila,
hitro še en čaj popila.
Od dolge vožnje z avtobusom
gre na zmenek z dolgogradim Rusom.
Sta se zasmejala, ko je kamela zakričala:
»Preden sem si nataknila očala, nisem vedela,
da si taka budala.«

Gre kamela na smučišče,
ker misli, da je to navadno igrišče,
na vsaki grbi je čelada,
v vsaki nogi čokolada.

Ko kamela lepo se »škija«,
sladoled ji zaprija.
Šla v bližnji je bife in
naročila še kafe.

Kamela se je odločila, da bo ostala,
a kaj, ko postelja ji je premala.
Preden zrastle so ji rogi,
Rus posodil ji je jogi.

Lara Šaloven, 6. a

Hana Praprotnik, 6. a

Kakšen bi bil svet, če bi vladali otroci? Ob pesmi Razglas Otroške republike so šestošolci takole razmišljali.

JAZ, PREDSEDNICA

Če bi bila jaz predsednica države, se bi država imenovala HANISIMA. In mene, častitljivo predsednico, bi morali vsi ubogati. Uvedla bi nova pravila: svet bi bil brez nasilja, imeli bi čokoladne ceste, sladkorne hiše, hodili bi po rokah, ne po nogah, lizike bi imeli namesto svetilk, vojn ne bi poznali, šola pa bi bila igralnica z bazenom. Če bi se pravila oziroma napačno zgrajene stavbe in predmeti kršili, bi ljudje dobili kazen, 200 do 1000 evrov ali 2 do 5 let zapora. Zagotovo bi me vsi ubogali.

Hana Šaloven, 6. a

TA MALI VLADAMO

Otroci smo pač otroci. Na svet smo prišli z razlogom, da se bomo učili in se tudi kaj naučili. V šoli smo angelčki, pridni, nedolžni ... Ko pa pridemo domov, mami »požremo« vse živce, ki jih ima.

Znanje, ki ga pridobimo v šoli, moramo tudi koristno uporabiti.

Odrasli so pač odrasli, ki zmeraj bolj onesnažujejo okolje, so do drugačnih nesramni, ne pomagajo drugim, vsak zase skrbijo, med njimi ni več prave ljubezni, samo spletke in prevare. Zato naredimo konec vsemu in otroci zavladajmo svetu. Zato je zgodbi naslov »TA MALI VLADAMO«.

Najprej bi ukinili domače naloge, saj že v šoli sedimo nekaj 8 ur, ko pridemo domov pa se usedemo za mizo in še naslednjih 8 ur delamo stvari za šolo. Prepovedala bi vojno in katerokoli nasilje. Uvedla bi električne avtomobile, saj je okolica že tako ali tako zelo onesnažena. Politiki nimajo več pojma, kaj govorijo in kaj bi nam še naredili oz. vzeli. Zato bi se mi, »ta mali«, usedli v parlament, prebarvan v najbolj živo roza barvo, kar je le mogoče, vsak pa bi se basal s svojim ogromnim sendvičem, ki ga nikoli ne bi zmanjkalo.

Zato naredimo konec vsem krivicam in lažem. Recimo STOP vsem ljudem, ki ne znajo živeti. Naj odrasli vsaj enkrat poslušajo nas, ki vemo veliko. Več, kot si oni mislijo.

Lara Šaloven, 6. a

OTROŠKI SVET

Začelo se je nekega jutra. Otroci so se prebudili iz sladkega spanca in njihovih lepih ter sladkih sanj je bilo konec. Vsi so se začudili. Ponavadi so zavohali vonj sladkega čaja in popečenih kruhkov z marmelado, ko so se zbudili. Vsakič so zaslišali mamin glas iz kuhinje, ki jim je povedal, da je čas za zajtrk. Ta dan pa ni bilo nič od tega. Ugotovili so, da so vsi odrasli izginili. Sami so se oblekli, najedli in se zmenili, da se dobijo na igrišču. Ko so se zbrali na igrišču, so se začeli glasno igrati. V šolo jim ni bilo treba, saj ni bilo učiteljev. Lasten hrup pa jih sploh ni motil, saj ni bilo nobenih tečnih sosedov, da bi jih nagnali z igrišča. Naposled so se odločili, da zavladajo državi. Razdelili so se v tri skupine. Prva skupina je dala denar ubogim in revnim otrokom. Druga skupina je odstranila bodečo žico, ki je škodovala ubogim divjim živalim. Tretja skupina pa je uničila vso nevarno orožje. Zdaj se je za vse začelo novo in lepše življenje.

Hana Praprotnik, 6. a

OTROCI, VLADARJI

Ko bi otroci zavladali svetu, ne bi bilo več umorov, topov, pištol, dobivali bi večje plače, vsak bi imel službo, poskrbeli bi, da ne bi bilo več revščine. Rastle bi lizike in padali bonboni.

Alja Kotnik, 6. a

Ob pesmi Daneta Zajca Čarovnik so se pri slovenščini igrali učenci 6. b in njihova učiteljica Petra.

ČAROVNIKI IZ 6. B

Radi bi vas peljali k čarovniku,
znanstveniku in izumitelju,
ki šolo v igralnico spremeni - pa narobe,
ki iz zelenjave sladkarije naredi - pa zares,
ki iz učiteljev kužke naredi - pa narobe,
ki iz šole vodni park naredi - pa zares,
ki iz kamna kip naredi - pa narobe,
ki iz revnih bogate naredi - pa zares,
ki iz kolesa tovornjak naredi - pa narobe,
ki iz nitke odejo naredi - pa zares
ki iz muhe tigra naredi - pa narobe,
ki travnik v reko razglasi - pa narobe,
najde predmete, ki jih izgubiš - pa zares,
ki iz Real Madrida Barcelono naredi - pa narobe,
iz majhnega veliko naredi - pa narobe,
iz dojenčka odraslega naredi - pa zares,
ki Ronaldi v žabo spremeni - pa narobe,
z vozičkom do Lune poleti - pa zares,
iz lope stolpnico zgradi - pa narobe,
iz šole igrišče naredi - pa zares,
mrtvega oživi - pa zares,
iz psa mačko naredi - pa narobe,
iz centa stotaka naredi - pa zares,
teste v prazen list spremeni - pa zares,
ki starše v otroke spremeni - pa zares,
ki iz balonov bonbone naredi - pa narobe,
iz kavča časovni stroj naredi - pa zares.

Ki učitelje v razgrajače spremeni - pa zares,
iz piflarjev frajerje naredi - pa narobe,
ki šolo v cirkus spremeni - pa zares,
ki učitelje tako začara, da domače naloge ni - pa zares.

Ob moderni, prehitro rastoči tehnologiji, mnogi danes le redko napišejo še kakšno pismo. Sedmošolci so ob prebiranju odlomka o Odiseju, kralju Itake, ki je bil 20 let zdoma in se je k svoji ženi Penelopi po končani trojanski vojni kar 10 let vračal domov, pisali pisma v steklenici.

Draga Penelopa!

sreda, 753 pr. n. št.

Draga moja, že dvajset let plujem po morju in se bojujem z vsemi težavami. Po trojanski vojni smo se zapletli z vilo Kalipso, ki me je hotela za moža, in komaj smo zbežali. Potem nas je nevihta usmerila na otok Loto Fago, kjer smo skoraj izgubili spomin. Ko smo se rešili, nas je zaneslo h kiklopu Polifemu, ki je bil enooki velikan in je pojedel šest mojih mož. Rešili smo se ga in ko smo pluli nazaj, so nas sirene vabile v smrt. Iz tega pekla sem se rešil le jaz. Odpočil sem si pri Fajakih in zdaj se po dvajsetih letih končno vračam nazaj domov, k tebi! Upam, da si zdrava in me čakaš.

Vedno tvoj ljubi Odisej

(Maja Verčkovnik, 7. b)

Ko se je Odisej s svojo vojsko rešil iz votline ljudožerca Polifema, je napisal pismo še groznemu orjaku Polifemu.

Dragi Polifem!

Sredozemsko morje, četrtek

Najbrž si začuden, da ti pišem, ti slepi brdavs kosmati. Ne zameri mi žalitev, saj tudi jaz tebi nisem uboja šestih mož. Najbrž se dobro spominjaš mojega obiska in se sprašuješ, le kako sem se ti izmuznil, jaz, spaka človeška. Tega ti še nekaj povedi ne izdam. A občutke, ki sem jih doživel kot obiskovalec, ti povem kar pri priči! Najprej smo se okrepčali s tvojo jedačo. Možje so me priganjali k odhodu, a sem kljub svaritvam želel ostati. Potem si se vrnil domov, v svojo jamo, kamor si zaprl drobnico in po zmoti še nas. Stisnili smo se v najtemnejši kot, a ogenj ima svojo moč. Razsvetlil je votlino in nas izdal. Ti pa si še tisto noč snedel dva moža. Vsi smo, priznam, trepetali. Vseh skupaj si jih požrl šest. A tam se je gostija končala, prijatelj moj! Naj ti zaupam majhno skrivnost: ošilili so kol in ga skrili med ovčjak in kozjak. Z njim smo ti, ko si bil pijan, prebodli oko. Nihče od bratov ti ni pomagal, ker niso poznali krivca, saj moje ime ni NIKDO, marveč Odisej, kralj otoka Itaka. Človek, ki je pretental samo Trojo in se že leta vrača domov. Ko si bil slep, si težko uvidel sovražnika. Može sem privezal pod ovce, sebi pa pridržal ovna zvončarja. Nisi opazil slepih potnikov in rešili smo se ter ukradli drobnico. Najbrž te bo zdaj pobralo od jeze, a to ti ne bo vrnilo niti vida, niti drobnice. Prav lepo te pozdravljam in upam, da se ne srečava nikoli več.

Tvoj sovražnik, Odisej

(Urška Vugrinec, 7. b)

Sedmošolce so navdušile tudi basni, kratke zgodbe, ki v sebi skrivajo modrosti, življenjske napotke in pregovore. Preizkusili so se v pisanju lastnih basni.

Maček Tom

Maček Tom se je pripravljajal za odhod na križarjenje okoli sveta. Preden se je podal na pot, je mišku Jerryju rekel, naj pazi na hišo. Ker pa je Tom pogosto lovil Jerryja, ga ta ni hotel poslušati in je povabil še 100 drugih miši. Plesali, peli in veselili so se, ko je Jerry rekel: »Prinesite vso hrano v tej hiši.« In tako so jedli in pili vso noč, zjutraj pa jamrali, kako jih boli trebušček, saj so bili okrogli kot žoge. Tom je poklical svojega prijatelja, naj gre preverit hišo, miši pa so hitele naredit past za Ivana, saj so ga slišale, ko se je pogovarjal s Tomom. Hitro so pospravile hišo, da ne bi Ivan kaj posumil. Ko je prišel v hišo, je padel v past in si zlomil nogo. Odpeljali so ga v mačjo bolnišnico Hiphop. Čez en dan pa je prišel domov Tom in videl miši. Znorel je, saj je sovražil miši, pojedel jih je polovico, Jerryja pa je lovil zelo dolgo. Nato se je utrudil in ugotovil, da je vse zaman. Ugotovil je, da mu ne bo uspelo, prav tako je spoznal, da prihodnjič za pomoč ne bo prosil miške.

Ko mačke ni doma, miši plešejo.

Domen Kobold, 7. b

KOALA, KENGURU IN DINGO

Pred davnimi časi so pod isto streho prebivali koala, kenguru in dingo. Ker so bili trije, so si morali hrano deliti. Vsak je dobil svoj delež. A nekega dne je bilo kenguruju dovolj: »Ni pravično! Večji sem od koale in dinga, pa zato ne dobim nič več živeža.« Odločil se je, da bo hrano ukradel. Ponoči je odšel v shrambo in segel po dobrotah, ki si jih je natlačil v svojo vrečo. A ker ni bil kratke pameti, je koali prste premazal z medom.

Zjutraj, ko so si zaželeli zajtrka, pa o hrani ni bilo ne duha ne sluha, le koalini prsti so bili polni medu. Dingo je besnel. Koala je prisegala, da ni bila ona. Odločil se je, da pokliče živalsko policijo. Takrat pa kenguruju skoči srce v hlače in prizna vse grehe. Koala in dingo sta ga poslala s trebuhom za kruhom in živela srečno do konca svojih dni.

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Urška Vugrinec, 7. b

Mi o volku, volk iz gozda

Nekoč pred davnimi davnimi časi, ko so živali še znale govoriti, sta se v gozdu pogovarjala srna in zajec. Govorila sta o vsem mogočem in ravno, ko sta govorila o tigru, o njegovem obnašanju in miselnosti, da lahko dela kar hoče, se je iz visoke trave zapodil velik črn tiger z žarečimi in lačnimi očmi. Najprej je napadel srno: »Ti boš moja prva malica, saj si večja in imaš več mesa. Mnjami ...« Zajec je stekel v svojo luknjo, kolikor so ga nesle noge. Srna pa se je ob eni izmed zajčjih lukenj spotaknila in si zlomila nogo. Tiger jo je tako zlahka ujel in jo pojedel. Prestrašeni zajec je v njegovem brlogu ravno govoril o tej strašni zgodbi drugim zajčkom, ko je skozi luknjo pogledala tigrova taca s kremplji, zgrabila zajca in lačen tiger je še tega pojedel.

Luka Strmčnik, 7. b

Devetošolci so pisali odlomke iz Julijinega dnevnika ter si bili enotni v tem, da je pisati dnevnik lahko zelo koristno in tudi zabavno.

JULIJIN DNEVNIK

sobota, 10. oktobra, 1490. leta

Dragi dnevnik!

Za nami je čudovita zabava. Včeraj zvečer po naši zabavi je prišel on. Romeo, Romeo Monteg. Bil je prečudovit, še vedno ne vem, kako je našel balkon moje sobe. Pogovarjala sva se. Potem pa sem ga začela spraševati, zakaj mora biti Montegov. Starši so že od nekdanj smrtni sovražniki, a brez meni znanega razloga. »Zakaj ravno on?« sem se spraševala. Ko vsaj ne bi bil Monteg, vse bilo bi bolje. Romeo si je nekaj želel, vendar je bilo vse malo prenašlo, saj sva se komaj spoznala. A ko je začel prisegati na Luno, sem ga malo prestrašeno ustavila, saj Luna ni vedno enaka. Prisegla sem mu, da ga imam rada neskončno, kot je neskončno morje. Takrat sva se poslovila. Želim si, da se še kdaj vidiva in tako pogovoriva.

Natalija Kodrnja, 9. a

Pri slovenščini smo prebirali tudi novele, ki jih je v renesansi pisal italijanski pripovednik Giovanni Boccaccio. Le-te je združil v zbirko 100 novel in jo poimenoval Dekameron. Navdih za razmišljanje o svojih lažeh so devetošolci dobili ob prebiranju novele Prebrisani kuhar, v kateri hitro ugotovimo, da ima laž res hitre noge.

LAŽ

Verjetno se vsak kdaj v življenju zlaže. To sicer ni lepa lastnost, ampak včasih se zgodi. Kot da ni druge rešitve. Tudi sama sem se že večkrat zlagala. Doma so me starši peljali na trening in seveda so mislili, da bom uro in pol pridno trenirala. Namesto na trening sem odšla v mesto s prijateljico. Odšli sva v slaščičarno, kjer sva si naročili sok in tortico ter malo poklepetali. Ko sem pogledala na uro, sem videla, da se moram vrniti k športni dvorani. Ko sem prišla tja, me je mama že čakala v avtu. Seveda me je videla, da sem namesto iz dvorane prišla iz mesta. Rekla sem ji, da nam je trening odpadel. V tistem trenutku pa je ven prišel trener in me začudeno pogledal. Vprašal me je, zakaj nisem bila na treningu. Takrat je mama ugotovila, da sem se ji zlagala. Povedala sem ji resnico in ji obljubila, da se to ne bo več zgodilo.

Neža Rotovnik, 9. a

Ob obravnavi Valentina Vodnika in njegove pesmi *Moj spomenik* so nekateri devetošolci ustvarili svojega.

Ko zapustim
ta širni svet,
otrokom mojim
bo težko živet.

V tistem življenju
bom angelom igral,
v upanju,
da boljši človek
bom postal.

Hvala ti mama,
za vse lepe trenutke,
nikoli ne boš sama,
ob tebi imel sem
lepe občutke.

Navdihovali so me
moji gozdovi,
Pohorje širo,
čez reke mostovi.

Zbogom kitara,
moj zlati ponos,
tudi ti si že stara,
skupaj vsemu bila sva kos.

Hvala ti, ata,
da si me učil,
za vsa odprta vrata,
sem veliko pridobil.

Čas se izteka
kot pesek med dlanmi,
upam, da zdravi ostali
mi boste vi.

Žan Tramte, 9. a

Bila sem punca,
kot se spodobi,
imela sem veliko srce.

Bolj tiha kot glasna
sem rada bila,
malo govorila, a veliko naredila.

Najraje od vsega sem žogo imela,
trenirala pridno, veselje imela.

Je rokomet bil prava stvar,
so padali goli in streli,
za kaj drugega mi ni bilo mar.

Bila je še ena stvar,
moje veliko veselje,
imeti živali, se z njimi igrati.

Moje življenje bilo je polno vzponov in padcev,
premagala sem vse ovire.
Naj bo ta pesem v spomin name.

Neža Rotovnik, 9. a

Bilo je jeseni nekega jutra,
ko ura je komaj šesto odbila,
takrat pred leti sem jaz se rodila.
Prvih trenutkov ne spomnim se sama,
vem le toliko, kot pove mi moja mama.

Le jedla in spala prve sem dni,
to še dandanes dobro sliši se mi.

Po prvem letu sem hoditi se naučila,
še prej pa prvi zobek dobila.

Živali od nekdanj sem rada imela,
namesto plišastih igračk,
sem raje crkljala svojih pet mačk.

Ker pa času zelo se mudi,
bom kmalu zapustila osnovnošolske klopi.

Zara Pačnik, 9. a

Odkar mati me rodila je
veliko je naučila me.
Po babici veliko pesmic znam,
čeprav peti dobro ne znam.

V šolo s šestimi leti sem šla
in prebudila se iz otroškega sna.
Takrat se nočna mora pričela je,
čisto zares, ne hecam se!

Učila sem se celo noč
in poskusila zbrati moč,
da lepe ocene bi imela,
a včasih nisem uspela.

Zdaj po devetih letih še vedno v klopi
sedim,
nič se ne veselim,
še vedno v šoli trpim
in se veliko neuporabnih reči učim!

Nina Pačnik, 9. a

Živim tukaj na vasi,
kjer slišijo se naši glasi,
veliko je sreče, veselja, radosti
in to že od moje rane mladosti.

Včasih imam prijatelje kot iz kakšnega plemena,
občutek imam, da jim ne poznam niti imena.

Včasih sem lena
in kdaj pa kdaj brez pomena.

Kmalu zapustila bom šolske klopi
in odkorakala v gimnazijo med nove ljudi.
Zagotovo me čaka veliko smeha in izzivov,
novih prijateljev in lepih spominov.

Ker nimam veliko idej,
kako spominjat se me vnaprej,
in ker nisem čarodej,
si spomin izmislite sami kar zdej.

Zala Hovnik, 9. a

Mestna občina Slovenj Gradec konec šolskega leta že vrsto let razpiše Natečaj za izvirno likovno, literarno ali fotografsko delo na določeno tematiko. V septembru razglasijo nagrajence natečaja. Z naše šole se je na tečaj prijavilo več učencev. Priznanje Mestne občine Slovenj Gradec za izvirno likovno delo »Jakec in čarobni fižolček« je dobili drugošolec Anže Kolar, pod mentorstvom učiteljic Sonje Simetinger in Petre Turk. Nagrado za izvirno likovno delo »Kraljična na zrnju graha« sta prejeli osmošolka Žuža Bajželj in sedmošolka Zala Lavre pod mentorstvom učitelja Milana Bajžlja. Priznanje za izvirno literarno delo je dobila sedmošolka Alja Korošec, nagrado pa devetošolka Sara Rotovnik, pod mentorstvom učiteljice Tadeje Germadnik Modrej.

Žuža Bajželj in Zala Lavre

Preberite si, kako sta Alja in Sara v mislih in na papirju narisali boljši svet.

KAKŠEN JE ZAME BOLJŠI SVET?

(Priznanje MO Slovenj Gradec)

Prababica, ki jih šteje že devetdeset let, mi večkrat pripoveduje o starih časih. Težko so živeli, ni bilo dovolj hrane, ni bilo obveznega šolanja, polja so ročno obdelovali, otroci so morali služiti, večkrat so bili lačni, tepeni, ni bilo zdravnikov, zdravil, elektrike, vode, TV, avtomobilov, ni bilo zaslužka, ljudje so množično odhajali iskat delo v tujino. Politike niso poznali. Ampak kljub revščini in pomanjkanju dobrin so bili srečni, ker so bili skromni in zadovoljni s tem, kar so imeli.

Babi, ki jih šteje šestdeset, pa že pripoveduje malo drugače. Življenje je bilo boljše. Zgradili so tovarne, ljudje so bili zaposleni, otroci so hodili v šolo, na kmetijah so imeli traktorje, dobili so elektriko, gospodinjske aparate, TV ... Gradili so se bloki, stanovanja, hiše, trgovine, kupovali so motorje, avtomobile ... O politiki se niso pogovarjali. Tudi babi pravi, da so bili takrat lepi časi, pa čeprav niso imeli vsega v izobilju. Življenje je teklo bolj počasi in umirjeno in imeli so čas, da so se posvetili sebi, družini in prijateljem.

Kaj pa danes, naši starši in mi otroci? Imamo vsega dovolj in še mnogo, mnogo več, kar naši predniki niso imeli in o takšnih dobrinah, ki jih imamo danes, niso niti sanjali. Ampak to so le dobrine, s katerimi si izboljšaš življenje. Kaj pa čas, družina, pogovori, prijazne besede, prijateljstvo, druženje? Mislim, da v marsikateri današnji družini tega nimajo ali pa imajo premalo. Današnji tempo življenja je prehitel, starši preveč časa preživijo v službi, katere so preveč oddaljene, stresne in prezahtevne.

V današnjem času je vse premalo spoštovanja, prijateljstva in veliko preveč hinavščine. Mislim, da je za vse to precej kriva tudi politika. Politiki dajejo slab vzgled, saj ne znajo držati skupaj in delati skupaj v dobro države in vseh nas. Med seboj se samo prepirajo in si mečejo polena pod noge in taki smo postali tudi mi. Politika je tudi kriva, da so eni bogati, drugi revni, nekateri pa so na robu revščine.

Življenje je eno in to življenje bi moralo biti lepo. Vsi ljudje bi morali imeti zaposlitev, osnovne dobrine, vsi enako bogati, se med seboj razumeti, si pomagati, biti prijateljski, bolj sočutni in strpni do soljudi. Predvsem bi se morali zavedati, da je družina še vedno osnovna celica v naši družbi. Živeti moramo bolj skromno, bolj varčno, ne uničevati narave, biti bolj dobrodelni, optimistični in zadovoljni in delati vse bolj v mirnem tempu in z veseljem, kajti le tako bomo lahko živeli v lepšem in boljšem svetu.

Zgodovina se ne sme ponavljati. Vsi otroci sveta bi morali imeti mirno, srečno in lepo življenje, brez vojn, sovraštva, lakote, bolezni in nasilja.

Takšen bi bil zame boljši svet.

Alja Korošec, 6. a

Kakšen je zame boljši svet? (Nagrada MO Slovenj Gradec)

Velikokrat ljudje sanjamo o tem, kakšen bi bil za nas boljši svet. V naših sanjah je vse drugačno. Nekateri si želijo miru, nekateri sreče, nekateri denarja. Toda obstajajo ljudje, ki si želijo samo, da bi vedeli, kje prespati naslednjo noč. Ti ljudje si želijo, da bi lahko naslednji dan imeli vsaj kosilo, ki si ga drugače ne morejo privoščiti. Želijo si, da bi lahko svojim otrokom ter sebi zagotovili boljše življenje. Želijo si, da bi se vojne končale ter bi končno lahko živeli brez strahu. Vedno bolj kot sanjajo, vedno bolj so razočarani nad svetom.

Zelo žalostno je, da je vsem čisto vseeno za te ljudi. Vsi skrbijo samo zase, samo da oni dobro živijo. Vendar ne pomislijo na to, da je točno v tem trenutku milijone ljudi, družin na ulici, ker ne vedo, kje bi prespali. Ti ljudje sanjajo o tem, da bi imeli dom, hrano, oblačila, vendar se glede na današnji čas to ne bo spremenilo. Za njih bodo vse to ostale samo sanje. Povsod na televizijah poročajo o beguncih, nimajo hrane, nimajo doma, vendar nihče niti ne pomisli, da se to dogaja tudi v naši državi, pred nami vsemi. Po vsem svetu potekajo vojne zaradi ljudi, ki so polni ponosa, polni samega sebe. Teh vojn sploh ne bi bilo, če ljudje ne bi bili takšni, kot so postali. Otroci ter odrasli se vse bolj posvečajo svojim telefonom, računalnikom, kot da bi se raje družili med sabo, se pogovarjali, spoznavali tako kot nekoč. Zaradi tega je tudi veliko več spletnega nasilja in posledično samopoškodovanja ter samomorov. Stvari, ki si jih ne upajo povedati iz oči v oči, pišejo po spletu ter tako s svojim zbadanjem ter žaljivkami vse bolj uničujejo samozavest drugih, ki se potem zlomijo. Lakota in revščina sta postali eni izmed glavnih problemov današnjega časa. Ljudje so postali zelo nespoštljivi, nesramni do ljudi, ki niso v enakem položaju, kot so oni. Do revežev, ljudi, ki so naklonjeni drugi veri, drugačnemu načinu življenja. Vsak človek bi se moral vprašati, v kakšnem svetu sploh živimo. V svetu, v katerem so vojne, nespoštljivost, revščina, lakota postale glavne vrednote?! Kakšen bi sploh bil boljši svet? Kakšni bi bili ljudje v njem? Kako bi bilo živeti v njem? Tega niti sama ne vem. Ne morem vedeti. O njem niti ne poskušam razmišljati, saj vem, da živim v resničnosti, resničnosti, ki ni najlepša.

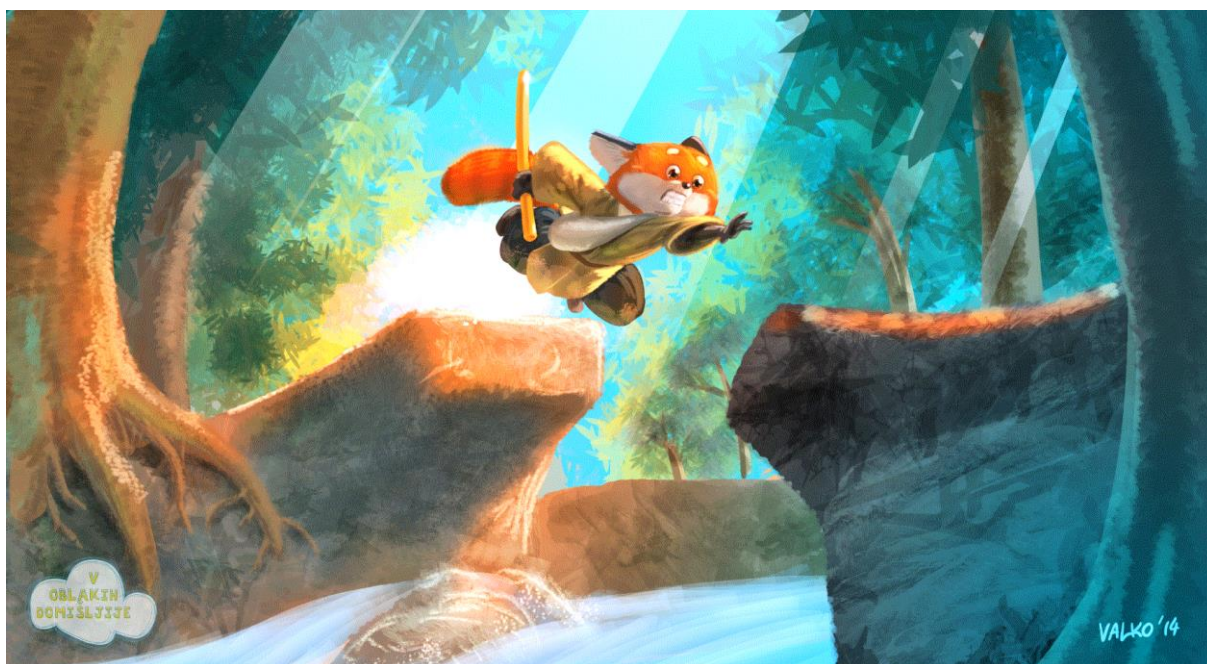
Sedim doma na toplem, imam zdrava očeta in mamo, ki mi lahko privoščita oblačila, hrano. Na mesec zaslužita dovolj denarja, da normalno živimo. Toda kaj, če se nekdo izmed njiju poškoduje, kaj če nam zgori hiša, kaj če se nekdo od njiju zlomi ob vsem tem pritiskom, ki ga imajo odrasli? Kaj če se v naši državi začne vojna? Vse se lahko obrne na slabo samo v enem trenutku. Potrebna je samo sekunda in znajdemo se lahko v položaju, v katerem je mnogo ljudi na svetu. Brez doma, hrane, oblek. Zato bi se ljudje tudi veliko bolj morali truditi pomagati tem ljudem. Ljudem, ki točno v tem trenutku lačni, premraženi ter nenaspani sedijo nekje zunaj, ljudem, ki se borijo v vojni, za svojo državo, svojo družino. Ljudem, ki so žrtve spletnega nasilja. Ker lahko v trenutku na njihovem mestu pristanemo mi.

Moje mnenje je, da boljši svet, dokler bodo ljudje takšni, ne bo obstajal! Lahko se nek posameznik zelo trudi, toda samemu mu ne bo uspelo. Vendar uspe lahko nam, vsem skupaj. Če se le potrudimo, združimo skupno moč ter poskušamo nekaj spremeniti. Mogoče bo že čisto mala stvar pripomogla k temu, da bo veliko več ljudi srečnih, da bodo kljub vsemu slabemu postali veseli. Potrebna bi bila zopet samo sekunda, tista dobra sekunda skupnih moči, da bi se svet začel spreminjati v boljšega.

Sara Rotovnik, 8. a

Založba Rokus Klett je ob svoji 25-letnici priredila dobrodelni literarni natečaj za osnovnošolce od 4. do 9. razreda. **K sodelovanju je povabila 25 slovenskih ilustratorjev, ki so za natečaj prostovoljno prispevali 25 različnih ilustracij kot osnove za nastanek domišljjskih zgodb.** Strokovna žirija je izmed vseh zgodb, ki so prispele na natečaj, bilo jih je 1250, izbrala 25 najboljših. Decembra 2016 pa je 25 najboljših zgodb izšlo v posebni jubilejni knjižni izdaji z naslovom *V oblakih domišljije*. Celotni izkupiček od prodaje knjige bo namenjen Kliničnemu oddelku za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo UKC Ljubljana. **Na natečaju sta sodelovali tudi naši devetošolki Nina Pačnik in Sara Rotovnik. Njuni zgodbi nista objavljene v knjigi, sta pa v našem glasilu. Tudi to šteje ☺.**

TOGIJEVO POTOVANJE DO PRAVICE

Ilustracija: Robert Valčič

Tekel sem in tekel, dokler nisem slišal šuma reke. Nekaj metrov stran je tekla velika reka, ki me je ločevala od posesti mojega plemena. Jaz sem Togi, sin kralja plemena Rdečih pand južne strani naših kitajskih gozdov, no, pravzaprav sem sin preminulega kralja. Oče je pred mesecem dni umrl v boju za zlato palico Rdečih pand in palica je tako pristala v rokah naših severnih sosedov, severnih pand. Ker sem kraljevi naslednik, vsi pričakujejo, da bom dobil palico nazaj in da bomo pande z juga ponovno prevladale. Rivalstvo s severnimi pandami traja že od kar pomnim. Kralja sta palico odkrila skupaj in se odločila, da jo bosta poimenovala "ZLATA PALICA RDEČIH PAND". Ja, vem, ime je kar dolgo, vendar to nikogar ne moti.

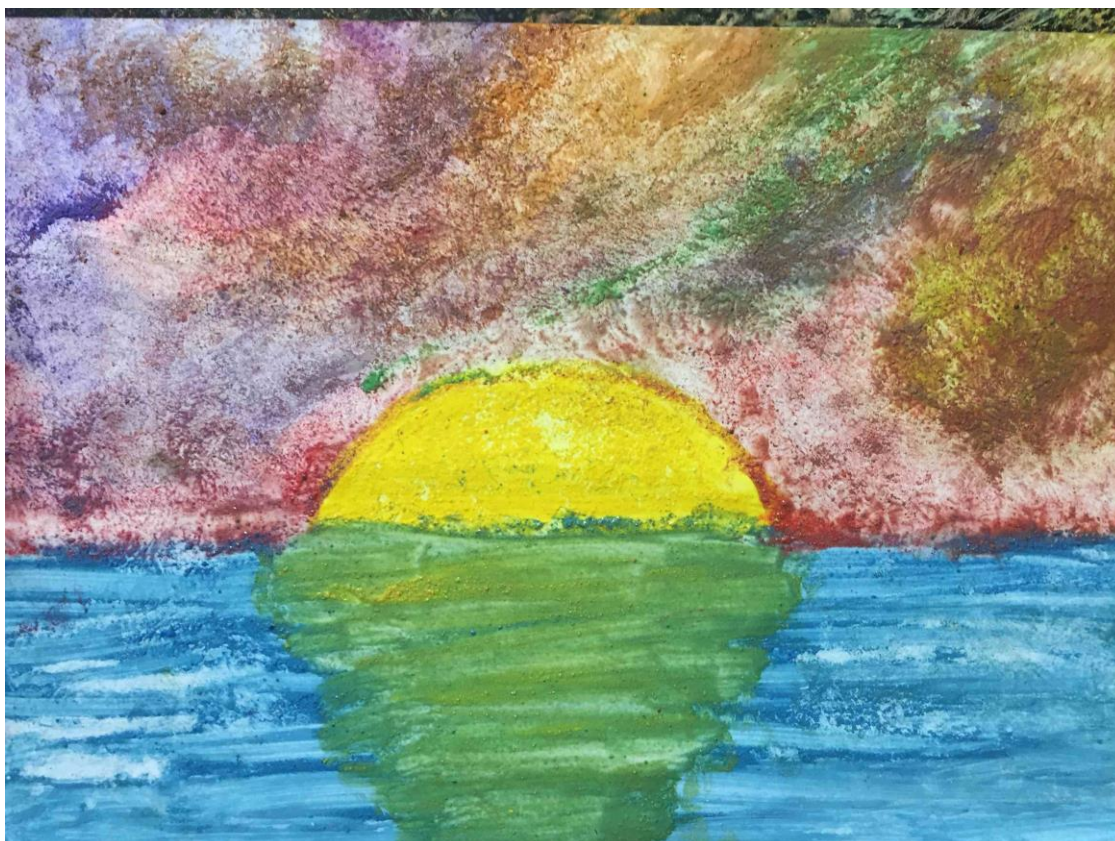
Nekega dne je palica skrivnostno izginila. Severne pande so bile prepričane, da je pri vsem tem imel prste vmes moj oče, mi pa smo bili mnenja, da so palico skrile one, pande s severa. Na presenečenje vseh se je palica kar naenkrat pojavila v naši drevesni vasici. To so kmalu izvedele tudi severne pande in od takrat naprej smo v vojni za prevlado te nesrečne palice. Še nemalo nazaj je bila palica v lasti severnih pand, zdaj pa jo v rokah držim jaz. Moral sem hitro ukrepati, kajti po očetovi smrti je bilo razglašeno, da tisti, ki prvi prinese palico v vas, postane novi kralj. Vsi pričakujejo, da bom to jaz, ker bi tako naj bilo tudi najbolj prav. A, dobiti palico in postati kralj si želi vsak.

»Skoči, Togi, podaj mi palico, da te povlečem gor,« sem slišal, kako me nagovarja in usmerja moj najboljši prijatelj Riki. Tekel sem na vso moč, da ne bi padel v roke nasprotnikov. Močno sem se odgnal in pomolil en konec palice Rikiju, da bi mi pomagal. Namesto tega je palico iztrgal iz mojih rok in padel sem v mrzlo reko. »Riki, Riki, pomagaj mi!« sem klical na vso moč. »Oprosti, Togi, toda jaz bom kralj, tako kot si je moj oče želel.« Slišal sem še samo, kako se je smejal in kako je odvihral proti vasi s palico v roki. »Zaupal sem ti!« sem še hitro izrekel, preden sem ugotovil, da sem tik pred slapom.

Ko sem se zbudil, sem ugotovil, da me je reka naplavila pred stari tempelj. Bila je že noč. Priznam, malce me je bilo strah, saj naj bi bil tempelj zaklet. Toda zgodilo se ni nič. Odločno sem se odpravil na pot proti vasici. Ko sem prispel, sem slišal Rikijev govor. Bil je kronan za kralja. »Resnična žalost, da Togija ni več med nami, toda ...« je pričel, nakar me je zagledal in utihnil. Ostali niso mogli verjeti svojim očem in so si me začudeno ogledovali. »Živ sem in naj vam povem, kako se je vse skupaj odvijalo.« Po poslušanju zgodbe je večina pozabila zapreti usta od začudenja, a so mi verjeli. Med njimi je bil tudi vrač, ki je okronal Rikija. Odvzel mu je krono, dve pandi pa sta ga prijeli. Riki je zgodbo potrdil in povedal, da je bil njegov oče tisti, ki je pred davnimi leti ukradel palico, saj je želel krono mojega očeta. Ker mu to ni uspelo, je svoje poslanstvo predal sinu. Rikija smo "prisilili", da je vso zgodbo povedal še severnim pandam in bojna sekira je bila za vselej zakopana.

Postal sem kralj in palica pripada sedaj vsem Rdečim pandam kitajskih gozdov. Združili smo obe kraljestvi pand, saj sem se poročil s severno pando Lili. Skupaj vladava obema kraljestvoma z najinimi majhnimi pandicami, medtem ko Riki še vedno ždi v zaporu zaradi izdaje. Obe plemeni živita v sožitju in vsi smo srečni. Najina palača pa se nahaja v starem templju, kajti ugotovili smo, da tam sploh ne straši.

Nina Pačnik, 9. a

Rdeče kot kri

V prelepi deželi za devetimi gorami je živela princeska z imenom Kate. Vedno je bila zelo žalostna, saj so jo vsi zbadali zaradi barve njenih las. Imela je zelo lepe lase. Bili so zelo dolgi in gosti. Problem je bil le v barvi, saj je edina v deželi imela lase rdeče barve.

Njena družina se ji je zato odrekla. Nekega dne so ji povedali, da se je sramujejo in da mora oditi. Deklica je zelo jokala, toda ni ji preostalo drugega, kot da odide od doma. Odšla je v jamo, daleč stran od vseh. Bila je zelo osamljena. Spala je na tleh ter imela samo eno obleko, ki jo je morala nositi vsak dan. Ves dan je sedela na kamnu sredi jame in se opazovala v ogledalu. Opazovala je svoje dolge valovite lase, kako ji padajo preko ramen, ter se spraševala, zakaj mora biti ravno ona tako posebna.

Toda nekega dne je v jami zaslišala govorjenje. Zelo se je prestrašila in se skrila za vogal. V jamo je prišel princ iz druge dežele, saj je iskal svojega izgubljenega konja. Ko je prišel do velikega kamna, je najprej zagledal ogledalo. To se mu je zdelo zelo čudno, zato je začel iskati po jami, če bi koga našel. Ko je zagledal Kate, so se mu oči začele svetiti kot v sloju žarometov. Prijel jo je za roko in jo poljubil. Vprašal jo je, kaj počne tukaj, ona pa mu je razložila vso zgodbo. Takoj se je zaljubil vanjo in v njene rdeče lase. Tudi ona ni skrivala zaljubljenosti, zato jo je vprašal, če bi se poročila z njim. Princeska Kate je seveda privolila in že naslednji teden sta imela veliko poroko, na katero nista povabila nikogar iz njene dežele.

Zaradi nje so si zatem vse princese pobarvale lase v rdeče in Kate jim je postala vzor. Princ in Kate sta se imela zelo rada, dobila sta tudi dve hčerki, ki sta imeli lase enake kot njuna mami. Skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Sara Rotovnik, 9. a

Ilustracija: Tina Perko

Veseli december

Praznične bralne urice

Ko je december že bahavo nadel svoje praznične barve in je na vsakem koraku dišalo po praznikih in počitnicah, smo z ekipo učencev razredne in predmetne stopnje vnovič pripravili prijetne ure druženja ob knjigah. Tokrat smo izbrali angleške in slovenske pravljice in kratke zgodbe, z njimi pa smo obiskali prav vsak razred naše šole. Najmlajši učenci so uživali ne le v angleških pravljicah, ki so jim jih prebrali učenci višjih razredov, temveč tudi v različnih zabavnih igrah, pesmih, nalogah, ustvarjalnih dejavnostih in nekateri celo v piškotih v obliki jelenčka Rudolfa. Učencem zadnje triade pa so mlajši popestrili ure z zabavnimi in poučnimi zgodbami na temo zime in obdarovanja, o katerih so potem tudi skupaj poklepetali. Vsaka bralna urica je bila nekaj posebnega, utrinke z njih pa sta v fotografski objektiv ujela dva devetošolca. Kljub temu da živimo v času sodobne tehnologije, smo znova dokazali, da dobra knjiga v dobri družbi še vedno »zažge«. Kajti

*»Branje je potovanje
na barkah besed prek tišine.
Molčiš in poslušáš čenčanje
daljav in sveta iz bližine.«
(Bina Štampe Žmavc).*

Želimo si, da bi se tudi v letu 2017 čim večkrat odpravili na potovanje s knjigo v roki, sami, v družbi s prijatelji, sošolci, starši ali dedki in babicami.

Brali so:

Julija Kotnik, 5. A
Lana Ošlovnik Špegelj, 5. A
Valentina Popič, 5. A
Sara Tušnik, 5. A
Katarina Majcen, 5. B
Eva Perše, 5. B
Kaja Priteržnik, 5. B
Jakob Strmčnik, 5. B
Eva Budimir, 7. A
Urška Vugrinec, 7. B

Zoja Simetinger, 8. A
Maja Cigler Balant, 8. A
Zala Katarina Hovnik, 9. A
Maj Prikeržnik, 9. A
Nina Pačnik, 9. A
Sabina Čegovnik, 9. A

Za fotografije sta poskrbela:

Grega Konečnik, 9. A
Patrik Virtič, 9. A

Mentorici: Katja A. Rožič in Mateja Žgur

SEJEM DOBRE VOLJE

Na četrtek, 24. novembra 2016, se je na naši šoli odvil tradicionalni Sejem dobre volje. V toplih prostorih naše šole, kjer je ob prijetni glasbi dišalo tudi po čaju in slastnih palačinkah, ki so šle za med, ste lahko izbirali med adventnimi venčki, smrečicami v lončkih, voščilnicami, domačimi čaji, okraski, zavojčki piškotov ... Tudi svoje želje ste lahko zapisali in pripeli na drevo želja.

Izkazalo se je, da je delo in prizadevnost otrok res cenjeno, saj so izdelki, nastali izpod njihovih rok, zelo hitro pošli.

Sejem dobre volje je torej odlično uspel! **Za šolski sklad se je s prostovoljnimi prispevki zbrala precejšnja vsota.**

Najlepša hvala še enkrat vsem sodelujočim – učencem in učiteljem za izdelke in izvedbo sejma, staršem pa za prispevke.

Katja A. Rožič

VESELI DECEMBER

V zadnjem tednu pred novoletnimi prazniki smo organizirali **BOLŠJI SEJEM**. Na tem sejmu običajno najbolj uživajo mlajši učenci, zato smo dva dneva zapored postavili v avli šole stojnice, na katerih so učenci od 1. do 5. razreda za prostovoljne prispevke menjavali igrače, spominke, novoletne okraske in razne igrice.

Z izkupičkom smo učenci in učitelji, ki sodelujemo na boljšem sejmu, pomagali obogatiti šolski sklad za pomoč učencem v stiski. V decembru 2016 smo tako zbrali kar 444,9 evra.

Petra Škrlovnik

Malo po angleško

*Naši učenci so ustvarjalni tudi pri angleščini. Osmo- in devetošolci so na podlagi sličic iz risanega filma *The Snowman* sestavili prijetne zgodbe o snežaku in fantku. Risani film si lahko ogledate tudi na spletu. Zanimivost je ta, da risanka nima besedila. A slike včasih povedo več kot le same besede.*

The Snowman

Miha was building a snowman while it was snowing. He grabbed a shovel and hit his own head, by accident. He died. But unfortunately no one cared, because he was adopted. When he died, the fat snowman Klemen and Miha were flying in heaven. Miha was just a young boy. Klemen was wearing a scarf, a hat and had three buttons. Miha was wearing a white and blue pajamas. He was also wearing a sleeping gown.

It was snowing in heaven and Miha was planning to build another snowman. When he went to get a scarf, the snowman fell down.

Suddenly, there were many snowmen. They were dancing with the boy – Miha. They were outside and it was snowing. The snowmen were wearing clothes, one of them was wearing a kilt.

At the end of the story Miha woke up in the middle of the night because he heard some footsteps. He came to the kitchen and saw that there were no more cookies left. He saw Santa putting something under the tree. He had a middle panic attack and he died again.

Emilija Vrunč, Adam Kac in Filip Oiclj v sodelovanju s sošolci (Barbara Bastl, Maja Cigler Balant, Jakob Drevenšek, Tjaša Hartman, Gašper Kamnik, Jasmina Konc, Manca Lampret, Dejan Mežnarc, Vita Pešič, Zoja Simetinger, Miha Vattl), 8. A

John and the Snowman

His name is John and he is Asian. He has ginger hair. He is a sleepwalker. Sometimes he wakes up in the middle of the night and goes to the kitchen to get some sushi.

This morning he is wearing a red shirt and blue trousers. It's snowing and he is excited – he really likes winter. Each year he builds a snowman, so he starts building one now. He uses a shovel to help him gather the snow into a big pile. He usually spends a couple of days building it, but it's worth it in the end – there's a pretty snowman. He is wearing a hat and a scarf. At eight o'clock the boy has to go inside because his mother is calling him. After the dinner he goes to bed. The boy wakes up in the middle of the night and wants to see the snowman. Suddenly the snowman wakes up. John shows the snowman around the house and then they start flying. They fly to the country where Santa Claus lives. While they are flying they talk to each other to have fun. There are also seven other snowmen. One is wearing a skirt and the other is wearing a dress. They are dancing and having fun. The trees are covered in snow and the snowflakes are falling from the sky. Before dawn they need to go back.

Suddenly John is in his bed again. The alarm clock is ringing at eight in the morning. He puts on his coat and goes down the stairs. He goes outside and then he notices that his snowman has melted. He is very sad and in his hand he is holding the snowman's scarf.

Sonja Pačnik in Grega Konečnik v sodelovanju s sošolci (Patrik Virtič, Alen Planinšec, Zala Katarina Hovnik, Nina Pačnik, Aleš Merzdovnik, David Trost, Tilen Žolger, Kaja Kotnik, Zara Pačnik, Gaja Kotnik, Neža Kunc), 9. A

A NICE CHRISTMAS STORY

Once upon a time, there was a young boy. He had ginger hair and was wearing pijamas, with blue and white stripes. He was looking through the window. Outside it was snowing. He went out and started building a snow sculpture. He made a snowman, and drew him a smile. The next day he went back to the snowman, but the snowman melted and the boy was very sad. It started getting dark and the boy saw the northern lights on the sky. After that Santa came by and hugged the boy. He gave him a present. As the boy opened it, the snowman jumped out of it and they flew away together. The boy was very happy.

Natalija Kodrnja, Žan Tramte, 9. a

THE END

What really happened with the snowman?

The snowman went to find his second friend. He flew to Slovenia. In Ljubljana he met Borut Pahor and gave him some cookies. Then he went to Slovenj Gradec and met Andrej Čas. He gave him a present. The snowman then went to Šmartno and met the students from the primary school. He gave all of them new books. This happened last year and maybe the snowman will come to Šmartno this year again.

David Trost, 9. A

Šestošolka je predstavila svojo babico, s katero se zelo dobro razume.

My grandma

My grandma's name is Joža. She's tall. She's got short curly hair. She's sixty-two years old. She's got long nails. She likes being in the garden and she loves long walks. She likes all kinds of fruit and vegetables. She really likes my cat. She often gives her some bacon. My grandma has a good friend. They go to different shows together and they sometimes travel. My grandma is a nice and lovely person. She's really funny.

Alja Kotnik, 6. A

TWO DIALOGUES WITH A STRANGER

Tudi naši šestošolci so dokazali, da zanje angleščina ni "španska vas". Na naslednjih straneh lahko uživate v njihovih projektnih delih. Oni so bo izdelavi le-teh zagotovo.

ME: Hi, I'm Hana. I'm eleven years old. I live in Slovenia. And who are you?

JACK: Hello. I'm Jack. I'm twelve years old. I live in London.

ME: London. UH. Is this a big town?

JACK: Yes, it's very big.

ME: Have you met Queen Elizabeth?

JACK: Not yet. But I will soon, for sure.

ME: How amazing.

ME: What about your family?

JACK: I have mother Amy, father Sam, sister Charlie, she's four years old, twins Mike and Joe, they're eight and an older sister, Katy, she's eighteen.

ME: Wow, that's a big family.

ME: Do you have any pets at home?

JACK: Yes, I have. I have a dog called Lucy. I want to have a farm but that's not possible in London.

ME: Too bad. What about your friends in school?

JACK: Yes, I have many, many friends. Judy, Lee, Born, Ema, but my best friend is Harry.

ME: Nice. Do you have a hobby?

JACK: Yes, I play football and basketball.

ME: Nice to meet you. Bye.

JACK: Bye.

Hana Šaloven, 6. A

BOY: Hi, my name is Luke.

ME: Hello. I'm Lara. I'm from Slovenia. Where do you come from?

LUKE: I'm from England.

ME: I love England. It's a nice country.

LUKE: Thanks. I have always wanted to go to Slovenia.

ME: Have you been to London?

LUKE: Of course, I live there.

ME: Lucky you. I live in a really, really small town, called Šmartno.

LUKE: Great. Do you have any brothers or sisters?

ME: Yes. I have a sister and a brother.

LUKE: You must be so happy that you have them.

ME: And you? Do you have any brothers or sisters?

LUKE: No, I'm an only child. My dad died when I was two years old.

ME: This is sad. So you didn't know him well?

LUKE: No, but my mum married again with a man called James.

ME: Is he nice?

LUKE: Yes, very much. My mum is happy with him.

ME: I have to go.

LUKE: OK. I had a really nice time with you. Bye.

ME: Me too. See you soon. Bye.

Lara Šaloven, 6. A

MY FAMILY

(Decorated with a string of colorful Christmas stockings and red ribbons)

Grandfather Jozo: This is my grandfather Jozo. He was 68 years old. He has black hair and brown eyes. He was short and chubby. He was a farmer. His favourite color was black. His favourite food is meat. He loved animals.

Grandmother Hajda: This is my grandmother. Her name is Hajda. She is 65 years old. She is retired. She has blond hair and grey eyes. He is short and skinny. Her favourite color is red. Her favourite food is meat.

Grandfather Dika: This is my grandfather. His name is Dika. He is 67 years old. He's ~~retired~~ retired. He has black hair and brown eyes. He has a beard and black color. He is tall and skinny. His favourite color is brown. His favourite food is...

Mother Ana: This is my mother. Her name is Ana. She is 43 years old. She has light brown hair and eyes. She is tall and skinny. She has small hands, ears. Her favourite color is orange. She is a waitress. Her favourite food is strawberries.

Father Zoran: This is my father. His name is Zoran. He is 45 years old. He is short and chubby. He has black hair. He has blue eyes. His favourite color is blue. Her is a police officer. His favourite food is spaghetti.

Brother Tiba: This is my brother. His name is Tiba. He is 18 years old. He has brown hair and blue eyes. He likes animals, so he lives in a farm. His profession is a mechanic. His favourite food is chocolate and pancakes. His favourite color is green. He is tall and skinny.

Me (Zala): My name is Zala. I'm 11 years old. I'm from Slovenia. I go to 95 Šmartno pri Slovenj Gradcu. I've got brown hair and eyes. I'm short and skinny. I've got small ears and a small nose. My favourite color is red. My favourite food is blueberries.

Zala Oiclj, 6. a

FACTS ABOUT ME

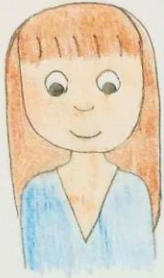
Hello. I am Žiga. I'm 11 years old. I'm from Slovenia from Lengen. I go to Primary school Smartno pri Slovenj Gradcu. My birthday is on 3rd March. My favourite day is Friday and my favourite month is March. My friends are Tadej Grac, Matevž Planter, Bor Požorevčnik, Ušbej Uranjek, Džan Halilović, Marko Frotnik and my best friend is Filip Slemenec. I like playing football and basketball but I love playing the accordion. I go to music school in Slovenj Gradec. My favourite bands are Ušbej, Stil, Modrijani, Vikend, Arseniki. My favourite book is book about music. I live near Slovenj Gradec. Slovenj Gradec is a small town. It has a hospital, a church, a museum, a school and a music school. My favourite thing in Slovenj Gradec is the statue of a black horse.

PROJECT 3 - MY FAMILY

This is me. I'm eleven years old.

This is my twin sister Klara. She is eleven years old, too.

And this is my little brother. His name is Sam and he is five years old.

This is my mother Alenka, she is forty-two.

And this is my father. His name is Blaž. He is forty years old.

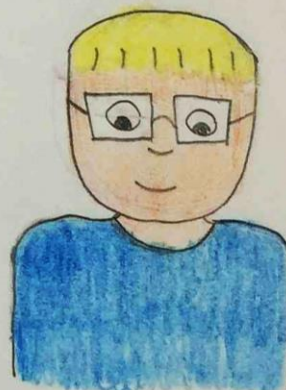
This is Slavko. He is my grandfather, Vida's husband and my mother's dad.

This is Vida. She is my grandmother, Slavko's wife and my mother's mum.

This is Uškar. He is my grandfather, Marta's husband and my father's dad.

This is Marta. She is my grandmother, Uškar's wife and my father's mum.

PROJECT 2

FACTS ABOUT ME!

1. My name is Keza Rozer.

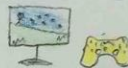
I'm eleven years old. 11

My birthday is on 9th January. 9.1.

My telephone number is 070 691 432.

I've got one brother and one sister. His name is Matevi.
Her name is Stanca.

I have a dog. He's name Bina

2. I like animals and computer games.

In my free time I watch TV.

My favourite color is green.

My favourite number is three. 3

My favourite sport is climbing.

My favourite band is Big tame rush. **BIG
TAME
RUSH**

My favourite day of the week is Saturday.

I like (month) January.

January

3

I'm from Slovenia.

I live in 111a Hisljaska Dobrova. 111a

I'm a student at primary school in Smartno pri Slovenj Gradcu.

I'm in class 6.a. 6.a

4

My best friend is Lana Praprotnik. She likes horses.

My friends are Lana and Lara Saloren. They are twins.
Lana likes dogs, Lara likes chocolates.

5

Slovenj Gradec is a town in Slovenia.

There live 12.779 people. 12.779

In Slovenj Gradec there's a hotel, a hospital, a school (high school and primary), a restaurant, a shop, a library, a museum, a post office, a church, a kinder garden, a stadium, a swimming pool, a bus station and banks.

Neža Rošer, 6. a

In še 25 idej, kaj bi lahko počeli do božiča. Zapisali so jih devetošolci, "ukradete" pa ji lahko spet decembra.

1. Bake cookies
2. Sleep all day
3. Have a movie marathon
4. Decorate the Christmas tree
5. Write a letter to Santa
6. Sing a Christmas song
7. Drink hot chocolate and snuggle on the couch
8. Have dinner with your family
9. Spend your whole day in your pajamas
10. Buy Christmas socks and sweaters
11. Visit your grandparents
12. Play computer games with friends
13. Make a snow man
14. Go ice skating
15. Make a Christmas playlist
16. Read a good book
17. Buy Christmas gifts
18. Make lunch for your family
19. Go to a cafe with friends
20. Listen to nostalgic music
21. Cuddle with your dog or cat
22. Visit old friends
23. Wrap up gifts

24. Open your presents

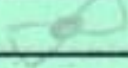

25. Celebrate Christmas

Illustrations include a green Christmas tree with purple and red ornaments, a red and white striped candy cane, a blue snowflake, a small brown house with a red roof, and a smiling Santa Claus with a red hat and black mustache.

25 Days of Christmas

1. Read a book.
2. Go to the capital to see Xmas lights.
3. Write to Saint Nicholas.
4. Drink coffee with your dad.
5. Watch movies all day long. *
6. Go shopping with the female part of your family.
7. Hang lights around the room.
8. Don't do your homework.
9. Help your mum with cooking.
10. Build a snowman. *
11. Visit your grandparents. *
12. Bake cookies.
13. Visit your best friend.
14. Decorate your room. *
15. Go to the cinema. *
16. Play in the snow.
17. Write to Santa.
18. Decorate * Christmas tree. *
19. Eat watermelon.
20. Buy gifts for family.
21. Drink tea. *
22. Wrap gifts. *
23. Buy a gift for poor children.
24. Make Christmas dinner.
25. Open * your gifts. *

My December

- Listen to Christmas songs.
- Play in the snow if possible.
- Drink tea. *
- Give Santa Cookies.
- Get cosy in bed. *
- Decorate the house with lights.
- Visit my family.
- Cook one good dinner. *
- Build a snowman if possible.
- Eat beef steak spread.
- Bake cookies.
- Set up Christmas tree.
- Light fireworks.
- Eat Wiener Schnitzel.
- Drink champagne.
- Watch movies. *
- Play computer games.

